

Buda Ferenc

Kórházi tollpróbák

A delírium négysorosaiból

(Lermontov modorában)

*Hús víz fölött száll, száll egy árva lélek,
Száll tétován, ki tudja, merre tart.
Szállnék vele, de fölrepülni félek:
Sötét a víz és messzi még a part.*

(Népdal)

*Széles puszta, keskeny csapás,
Minden lépés egy harapás.
Hej, ha én még járni tudnék,
Egy egész pusztát felfalnék!*

(Mária-síralmam)

*Hány éve már, hogy hiányzol,
Hány éve, hogy szívem gyászol,
Anyám, anyám, egyetlenem,
Hány éve, hogy nem vagy velem!*

(Biztató)

*Teli vagy tűzdelve dróttal, csövekkel,
sose lesz este és sose lesz reggel,
és sose lesz reggel meg sose lesz este.
Ám akkor se légy, öreg, kétségbeesve.*

Disztichon

*Kórteremablakon át beszívárog a messi harangszó –
Ó, nem a legvégső: még csak az éjt felezi.*

Egy légy

*Légy röpköd fejem
körül. Halálom lesi?
Várj még, barátom.*

Java oda

*Leszámláltam sok-sok napot, évet,
S alig tudom, milyen ez az élet.
Java oda – mi marad még hátra?
Uram, ugye nem éltünk hiába!*

Bolondnóta

*Hínár, iszap – telítve a holtág,
elfeledte rég a folyó-voltát:
eleven víz helyett csak morotva,
apadozik búzzal bugyborogva.*

*Hej, amikor még úgy hittük, hogy jó lesz,
sok kis érből hömpölygő folyó lesz!
Adtunk bele vért, vizet is bőven,
s taposunk egy sáros tekenőben.*

*Fehérül a fiaim szakálla,
az enyém meg hullong a pusztába.
Törődöm is azzal a szakállal:
nő belőle ezüst árvalányhaj.*